Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1798/2003 НА СЪВЕТА**

от 7 октомври 2003 година

относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 218/92

(ОВ L 264, 15.10.2003 г., стр. 1)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 885/2004 на Съвета от 26 април 2004 година	L 168	1	1.5.2004 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►**M3**	Регламент (ЕО) № 143/2008 на Съвета от 12 февруари 2008 година	L 44	1	20.2.2008 г.
►**M4**	Регламент (ЕО) № 37/2009 на Съвета от 16 декември 2008 година	L 14	1	20.1.2009 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1798/2003 НА СЪВЕТА

от 7 октомври 2003 година

относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 218/92

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 93 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че:

(1) Избягването на плащане на данъци и отклонението от данъчно облагане отвъд границите на държавите-членки водят до бюджетни загуби и нарушаване на принципа за справедливо данъчно облагане, и могат да причинят отклонения в движението на капитали и условията на конкуренция. Те следователно се отразяват негативно върху функционирането на вътрешния пазар.

(2) Борбата срещу избягване на плащане на данък върху добавената стойност изисква тясно сътрудничество между административните органи на всяка една от държавите-членки, които са отговорни за прилагането на съществуващите разпоредби в тази област.

(3) В тази връзка мерките по хармонизиране на данъчното законодателство, които се предприемат за окончателното изграждане на вътрешния пазар съдържат създаването на обща система за обмен на информация между държавите-членки, като административните органи на тези държави се задължават да съдействат помежду си и да сътрудничат на Комисията с цел осигуряване на правилното облагане с данък върху добавената стойност на доставките на стоки и услуги, вътреобщностното придобиване на стоки и вноса на стоки.

(4) Електронното съхраняване и предаване на определени данни за целите на контрола върху данък върху добавената стойност е решаващо условие за правилното функциониране на системата за данък върху добавената стойност.

(5) Условията за обмен и пряк достъп на държавите-членки до данните, съхранявани електронно от всяка една от тях, следва да бъдат ясно определени. На търговците при необходимост трябва да се осигури достъп до определени данни за изпълнение на техните задължения.

(6) Основна отговорност на държавата-членка на потребление е да осигури доставчиците, които не са установени на територията на Общността да спазват задълженията си. В тази връзка прилагането на временната специална схема за предоставяне на услуги по електронен път съгласно разпо-

([1]) ОВ C 270 E, 25.9.2001 г., стр. 87.
([2]) ОВ C 284 E, 21.11.2002 г., стр. 121 и 191.
([3]) ОВ C 80, 3.4.2002 г., стр. 76.

▼B

редбите на член 26в от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки за данъците върху оборота, общата система за данъка върху добавената стойност: уеднаквена основа за начисляване ([1]), изисква дефиниране на правила относно предоставянето на информация и превеждането на суми между държавата-членка на регистрация и държавата-членка на потребление.

(7) Регламент (ЕИО) № 218/92 на Съвета от 27 януари 1992 г. относно административното сътрудничество в областта на косвеното данъчно облагане (ДДС) ([2]) установява в тази връзка система за тясно сътрудничество между административните органи на държавите-членки, както и между тях и Комисията.

(8) Регламент (ЕИО) № 218/92 на Съвета допълва Директива 77/799/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. относно взаимопомощта между компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото и косвеното данъчно облагане ([3]).

(9) Тези два правни инструмента се оказаха ефективни, но понастоящем неспособни да отговорят на новите изисквания за административно сътрудничество, свързано с все по-тясното интегриране на икономиките в рамките на вътрешния пазар.

(10) Освен това съществуването на два отделни инструмента за сътрудничество по отношение на данъка върху добавената стойност затруднява ефективното сътрудничество между данъчните администрации.

(11) Настоящите права и задължения на всички заинтересовани страни не са добре дефинирани. Необходими са по-ясно определени и обвързващи правила за сътрудничество между държавите-членки.

(12) Преките контакти между местните или националните служби за борба с измамите са недостатъчни, като правилото е комуникацията да се осъществява между централните звена за връзка. Това води до неефективност, непълноценно използване на инструментите за административно сътрудничество и забавяне в комуникацията. Поради това с оглед по-ефективно и по-бързо сътрудничество е необходимо да се предвидят по-преки контакти между службите.

(13) Извън информационната система за обмен на информация по ДДС (VIES) сътрудничеството не е достатъчно интензивно и няма достатъчен автоматичен или спонтанен обмен на информация между държавите-членки. Обменът на информация между съответните администрации, както и между администрациите и Комисията е необходимо да стане по-интензивен и по-бърз с цел по-ефективната борба с измамите.

(14) Разпоредбите относно административното сътрудничество на Регламент (ЕИО) № 218/92 на Съвета и на Директива 77/799/ЕИО на Съвета е необходимо да се обединят и засилят. За по-голяма яснота това следва да се направи в един общ нов инструмент, който да замени Регламент (ЕИО) № 218/92 на Съвета.

([1]) ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2002/92/ЕО (ОВ L 331, 7.12.2002 г., стр. 27).
([2]) ОВ L 24, 1.2.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 792/2002 (ОВ L 128, 15.5.2002 г., стр. 1).
([3]) ОВ L 336, 27.12.1977 г., стр. 15. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

▼B

(15) Настоящият регламент не засяга другите мерки на Общността, свързани с борбата с измамите с данък върху добавената стойност.

(16) За целите на настоящия регламент е необходимо да се имат предвид ограниченията на определени права и задължения, определени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни и свободното движение на тези данни [1] с цел защита на интересите, посочени в член 13, параграф 1, буква д) от посочената директива.

(17) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на процедурите за упражняване правомощия за прилагане, предоставени на Комисията [2].

(18) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати, по-специално, от Хартата на основните права на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Член 1

1. С настоящия регламент се определят условията, при които административните органи на държавите-членки, отговорни за прилагането на законодателството, свързано с ДДС върху доставките на стоки и услуги, вътреобщностното придобиване на стоки и вноса на стоки, сътрудничат помежду си, както и с Комисията за осигуряване спазването на това законодателство.

В тази връзка с настоящия регламент се определят правилата и процедурите, които позволяват на компетентните органи на държавите-членки да си сътрудничат и обменят помежду си всякаква информация, която би им помогнала да изчислят правилно размера на ДДС.

С настоящия регламент се определят също и правилата и процедурите за обмен на определена информация по електронен път, поточно такава, свързана с ДДС върху вътреобщностни сделки.

▼M3

За срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност [3], с настоящия регламент се определят и правилата и процедурите за обмен по електронен път на информация за данъка върху добавената стойност върху услуги, извършвани по електронен път, в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6 от посочената директива, а също и за всеки последващ обмен на информация и, доколкото се отнася за услуги, обхванати от този специален режим — за паричните преводи между компетентните органи на държавите-членки.

---

[1] ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.
[2] ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
[3] ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2008/8/ЕО (ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 11).

▼B

2. Настоящият регламент не засяга прилагането на правилата за взаимопомощ между държавите-членки по наказателни дела.

Член 2

За целите на настоящия регламент:

1. „компетентен орган на държава-членка“ означава:

— в Белгия:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

▼M2

— в България:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите;

▼M1

— в Чешката република:

Ministerstvo financí;

▼B

— в Дания:

Skatteministeren,

— в Германия:

Bundesministerium der Finanzen,

▼M1

— в Естония:

Maksuamet;

▼B

— в Гърция:

Υπουργειο Οικονομίας και Οικονομικων,

— в Испания:

El Secretario de Estado de Hacienda,

— във Франция:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— в Ирландия:

The Revenue Commissioners,

— в Италия:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— в Кипър:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του;

— в Латвия:

Valsts ieņēmumu dienests;

— в Литва:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos;

▼B

— в Люксембург:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines,

▼M1

— в Унгария:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája;

— в Малта:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi;

▼B

— в Нидерландия:

De minister van Financiën,

— в Австрия:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— в Полша:

Minister Finansów;

▼B

— в Португалия:

O Ministro das Finanças,

▼M2

— в Румъния:

Agenția Națională de Administrare Fiscală;

▼M1

— в Словения:

Ministrstvo za finance;

— в Словакия:

Ministerstvo financií;

▼B

— във Финландия:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— в Швеция:

Chefen för Finansdepartementet,

— в Обединеното кралство:

The Commissioners of Customs and Excise;

2. „централно звено за връзка“ означава службата, на която съгласно член 3, параграф 2 се възлага главната отговорност за осъществяване на контактите с останалите държави-членки в областта на административното сътрудничество;

3. „отдел за връзка“ означава всяка друга служба освен централното звено за връзка, имаща специфична териториална компетентност или притежаваща специализирани оперативни правомощия, възложени от компетентния орган по член 3, параграф 3, да осъществява пряк обмен на информация в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент;

4. „компетентно длъжностно лице“ означава всяко длъжностно лице, упълномощено съгласно член 3, параграф 4 да осъществява пряк обмен на информация в съответствие с настоящия регламент;

5. „запитващ орган“ означава централното звено за връзка, отдел за връзка или всяко компетентно длъжностно лице на държава-

▼B

членка, които отправят молба за съдействие от името на компетентния орган;

6. „запитан орган“ означава централното звено за връзка, отделът за връзка или всяко компетентно длъжностно лице на държава-членка, които получават молба за съдействие от името на компетентния орган;

7. „вътреобщностни сделки“ означава вътреобщностната доставка на стоки и услуги.

▼M3

8. „вътреобщностна доставка на стоки“ означава всяка доставка на стоки, която трябва да бъде декларирана в извлечението за рекапитулация, предвидено в член 262 от Директива 2006/112/ЕО;

9. „вътреобщностна доставка на услуги“ означава всяка доставка на услуги, която трябва да бъде декларирана в извлечението за рекапитулация, предвидено в член 262 от Директива 2006/112/ЕО;

10. „вътреобщностно придобиване на стоки“ означава придобиване на правото за разпореждане като собственик на движими вещи съгласно член 20 от Директива 2006/112/ЕО;

11. „идентификационен номер по ДДС“ означава номерът, предвиден в членове 214, 215 и 216 от Директива 2006/112/ЕО;

▼B

12. „административно разследване“ означава всички видове контрол, проверки и други действия, предприети от държавите-членки при изпълнение на техните правомощия с оглед осигуряване правилното прилагане на законодателството, свързано с ДДС;

13. „автоматичен обмен“ означава системно предоставяне на предварително определена информация на друга държава-членка без предварително искане на договорени равни интервали;

14. „структуриран автоматичен обмен“ означава системно предоставяне на предварително определена информация на друга държава-членка без предварително искане, когато информацията стане налична;

15. „спонтанен обмен“ означава нередовен обмен на информация с друга държава-членка без предварително искане;

16. „лице“ означава:

а) физическо лице;

б) юридическо лице; или,

в) сдружение на лица, по отношение на което действащото законодателство предвижда възможността да извършва правни действия, но няма статут на юридическо лице;

17. „предоставяне на достъп“ означава разрешаване на достъп до съответната база данни и получаване на информация по електронен път;

18. „по електронен път“ означава използване на електронно оборудване за обработка (в т. ч. дигитално компресиране) и съхраняване на данни, използване на кабели, радиопредаватели, оптични технологии или други електромагнитни средства;

19. „мрежа CCN/CSI“ означава обща платформа, която се основава на обща комуникационна мрежа (CCN) и общ системен интерфейс (CSI), разработени от Общността с цел да гарантират предаването на данни по електронен път между компетентните органи в областта на митата и данъчното облагане.

▼B

Член 3

1. Компетентните органи, посочени в член 2, точка 1, са органите, от името на които настоящият регламент се прилага пряко или чрез делегиране на права.

2. Всяка държава-членка определя едно централно звено за връзка, на което се делегира основната отговорност за осъществяване на контакти с останалите държави-членки в областта на административното сътрудничество. Тя информира Комисията и останалите държави-членки за това.

3. Компетентният орган на всяка държава-членка може да определи отдели за връзка. Централното звено за връзка отговаря за актуализирането на списъка на отделите за връзка и за предоставянето му на централните звена за връзка на другите държави-членки.

4. Компетентният орган на всяка държава-членка може допълнително да определи съгласно условия, установени от него, компетентни длъжностни лица, които да осъществяват пряк обмен на информация по настоящия регламент. В този случай компетентният орган може да ограничи обхвата на правомощията им. Централното звено за връзка е отговорно за актуализирането на списъка на тези лица и за предоставянето му на централните звена за връзка на другите държави-членки.

5. Длъжностните лица, които обменят информация по членове 11 и 13, се считат при всички случаи за компетентни длъжностни лица за тази цел в съответствие с условията, определени от компетентните органи.

6. Когато отдел за връзка или компетентно длъжностно лице изпраща или получава молба или отговор на молба за съдействие, задължително уведомява за това централното звено за връзка на своята държава-членка съгласно условията, определени от него.

7. Когато отдел за връзка или компетентно длъжностно лице получава молба за съдействие, налагаща действия извън неговата териториална или оперативна компетентност, молбата незабавно се препраща на централното звено за връзка на неговата държава-членка и се информира за това органът, отправил молбата. В този случай срокът съгласно член 8 започва да тече от следващия ден на изпращането на молбата за съдействие на централното звено за връзка.

Член 4

1. Задължението за оказване на съдействие съгласно разпоредбите на настоящия регламент не включва предоставянето на информация или документи, получени от административните органи по член 1, действайки с разрешение от или по искане на съдебните власти.

2. Ако обаче компетентният орган съгласно националното законодателство има правомощията да предава информацията по параграф 1, същата може да се предава като част от административното сътрудничество в съответствие с настоящия регламент. Всяко такова предаване на информация се осъществява с предварителното разрешение от страна на съдебните власти, в случай че необходимостта от такова разрешение произтича от националното законодателство.

▼B

ГЛАВА II

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ ПРИ ПОИСКВАНЕ

Раздел 1

Молба за информация и за административно разследване

Член 5

1. По молба от страна на запитващия орган запитаният орган предоставя информацията по член 1, включително и тази, свързана със специфичен случай или случаи.

2. С цел предаване на информацията по параграф 1 запитаният орган организира провеждането на административно разследване с цел получаване на исканата информация.

3. Молбата по параграф 1 може да съдържа мотивирано искане за специфично административно разследване. Ако държавата-членка прецени, че не е необходимо административно разследване, тя незабавно уведомява за причините органа, отправил молбата.

4. За получаване на исканата информация или при провеждане на искането административно разследване запитаният орган или органът към когото той се обръща за съдействие, действа, както би действал за своя сметка или по искане на друг орган в неговата държава-членка.

Член 6

Молбите за информация и за административно разследване съгласно член 5 се изпращат, доколкото това е възможно, като се използва стандартен формуляр, приет в съответствие с процедурата, съгласно член 44, параграф 2.

Член 7

1. По молба на запитващия орган запитаният орган му предава необходимата информация, която получава или с която разполага, както и резултатите от административните разследвания във формата на доклади, отчети или други документи, или заверени копия или извадки от тях.

2. Оригинали на документи се предоставят само ако това не противоречи на действащите разпоредби в държавата-членка на запитания орган.

Раздел 2

Срок за предоставяне на информация

Член 8

Запитаният орган предоставя информацията по членове 5 и 7 във възможно най-кратък срок, но не по-късно от три месеца след датата на получаване на молбата.

В случаите, когато обаче запитаният орган разполага с необходимата информация, срокът се намалява до не повече от един месец.

▼B

Член 9

В определени специални категории случаи запитващият и запитаният орган могат да договорят помежду си срокове, различни от установените в член 8.

Член 10

Когато запитаният орган не е в състояние да отговори на молбата в срок, той незабавно уведомява писмено запитващия орган за причините за това и посочва срок, в който смята, че би могъл да изпрати отговора.

Раздел 3

Присъствие в административни помещения и участие в административни разследвания

Член 11

1. По споразумение между запитващия орган и запитания орган и съгласно правилата, определени от последния, длъжностните лица, упълномощени от запитващия орган, с цел да обменят информацията по член 1, могат да присъстват в помещенията, в които административните органи на държавата-членка на запитания орган изпълняват задълженията си. Когато исканата информация се съдържа в документи, до които длъжностните лица на запитания орган имат достъп, на длъжностните лица на запитващия орган се предоставят копия от документите, съдържащи необходимата информация.

2. По споразумение между запитващия орган и запитания орган и съгласно правилата, определени от последния, длъжностните лица, упълномощени от запитващия орган, с цел да обменят информацията по член 1, могат да присъстват по време на административните разследвания. Административните разследвания се извършват единствено от длъжностните лица на запитания орган. Длъжностните лица на запитващия орган не могат да упражняват правомощията по извършване на проверката, възложени на служителите на запитания орган. Те могат обаче да имат достъп до същите помещения и документи както служителите на запитания орган, чрез тях и единствено за целите на извършване на административното разследване.

3. Длъжностните лица на запитващия орган, присъстващи в друга държава-членка съгласно параграфи 1 и 2, трябва да могат по всяко време да представят оправомощаващ ги писмен документ, удостоверяващ самоличността и служебното им качество.

Раздел 4

Едновременен контрол

Член 12

С оглед обмена на информацията по член 1 две или повече държави-членки могат да се договорят за провеждането на едновременен контрол, всяка на собствената си територия, върху едно или повече данъчно задължени лица, които са от общ или допълващ се интерес, в случай че такъв контрол би се оказал по-ефективен, отколкото този, упражняван само от една държава-членка.

▼B

Член 13

1. Всяка държава-членка самостоятелно избира данъчно задължените лица, които възнамерява да предложи за едновременен контрол. Компетентният орган на тази държава уведомява съответните компетентни органи на заинтересованите държави-членки за случаите, предложени за едновременен контрол. Той посочва причините за направения избор, доколкото това е възможно, като предоставя информацията, довела до това решение. Той посочва и периода, в който трябва да се извърши този контрол.

2. Заинтересованите държави-членки решават дали да участват в едновременния контрол. При получаване на предложение за едновременен контрол компетентният орган на държавата-членка потвърждава съгласието си или мотивира отказа си на съответния орган.

3. Всеки компетентен орган на заинтересованите държави-членки определя свой представител, отговорен за ръководенето и координирането на контролните действия.

ГЛАВА III

МОЛБА ЗА АДМИНИСТРАТИВНО НОТИФИЦИРАНЕ

Член 14

Запитаният орган по молба на запитващия орган и в съответствие с правилата за връчване на подобни актове в държавата-членка на запитания орган нотифицира адресата за всички актове и решения, издадени от административните органи и свързани с прилагането на законодателството в областта на данък върху добавената стойност на територията на държавата-членка на запитващия орган.

Член 15

Молбите за нотифициране, в които се посочва предметът на акта или решението, подлежащи на връчване, съдържат името, адреса и друга необходима информация за идентифициране на адресата.

Член 16

Запитаният орган информира незабавно запитващия орган за отговора си на молбата за нотифициране, и по-специално, за датата на връчване на решението или акта на адресата.

ГЛАВА IV

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ БЕЗ ПРЕДВАРИТЕЛНО ИСКАНЕ

Член 17

Без да се нарушават разпоредбите на глави V и VI, компетентният орган на всяка държава-членка чрез автоматичен или структуриран автоматичен обмен предава информацията по член 1 на компетентния орган на заинтересованата държава-членка в следните случаи:

▼B

1. когато данъчното облагане би следвало да се извърши в държавата-членка по местоназначение и ефективността на системата за контрол задължително зависи от информацията, предоставена от държавата-членка на произход;

2. когато една държава-членка има основания да смята, че законодателството в областта на данъка върху добавената стойност е било нарушено или има вероятност да е било нарушено в другата държава-членка;

3. когато съществува риск от данъчни загуби в другата държава-членка;

Член 18

В съответствие с процедурата по член 44, параграф 2 се определя следното:

1. точните категории информация, която ще се обменя;

2. честотата на обмен на информацията;

3. практическите условия за обмен на информацията.

Всяка държава-членка решава дали да участва в обмена на определена категория информация, както и по какъв начин да го извърши — чрез автоматичен или структуриран автоматичен обмен.

Член 19

Компетентните органи на държавите-членки могат във всеки един случай чрез спонтанен обмен да разменят помежду си станалата им известна информация по член 1.

Член 20

Държавите-членки предприемат необходимите административни и организационни мерки за улесняване на обмена на информация по настоящата глава.

Член 21

С цел изпълнение на разпоредбите на настоящата глава държавите-членки не са длъжни да налагат допълнителни задължения на данъчно задължените лица по данъка върху добавената стойност с оглед събирането на информация, нито да поемат прекомерни административни тежести.

ГЛАВА V

СЪХРАНЕНИЕ И ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ВЪТРЕОБЩНОСТНИ СДЕЛКИ

Член 22

▼M3

1. Всяка държава-членка поддържа електронна база данни, в която съхранява и обработва информацията, която събира в съответствие с дял XI, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО.

▼B

2. Държавите-членки гарантират, че базите им данни са актуални, пълни и точни.

Ще бъдат определени критерии в съответствие с процедурата по член 44, параграф 2 за установяване кои промени не са уместни, важни или полезни и следователно не трябва да се правят.

Член 23

Въз основа на данните, съхранявани в съответствие с член 22, компетентният орган на една държава-членка ще получава автоматично и незабавно от друга държава-членка следната информацията, до която също може да има и директен достъп:

1. идентификационните номера по данъка върху добавената стойност, издадени от държавата-членка, получаваща информацията;

▼M3

2. общата стойност на всички вътреобщностни доставки на стоки и общата стойност на всички вътреобщностни доставки на услуги на лица, притежаващи идентификационен номер по ДДС, извършени от всички оператори, идентифицирани за целите на ДДС в държавата-членка, предоставяща информацията.

▼M4

Стойностите, посочени в първа алинея, точка 2, се изразяват в паричната единица на държавата-членка, предоставяща информацията, и се отнасят за периодите за представяне на извлечения за рекапитулация, присъщи на всяко данъчнозадължено лице и изготвени в съответствие с член 263 от Директива 2006/112/ЕО.

▼B

Член 24

▼M3

Въз основа на данните, съхранявани в съответствие с член 22, и единствено с цел да се предотврати нарушение на законодателството за ДДС, винаги, когато намира за необходимо с оглед на контрола върху вътреобщностните придобивания на стоки или вътреобщностните доставки на услуги, подлежащи на данъчно облагане на нейна територия, компетентният орган на държавата-членка получава пряко и без забавяне или има пряк достъп по електронен път до следната информация:

1. идентификационните номера по ДДС на лицата, които извършват доставките на стоки и услуги, посочени в член 23, първа алинея, точка 2;

2. общата стойност на доставките на стоки и услуги от всяко такова лице до всяко лице, притежаващо идентификационен номер по ДДС, както е посочено в член 23, първа алинея, точка 1.

▼M4

Стойностите, посочени в първа алинея, точка 2, се изразяват в паричната единица на държавата-членка, предоставяща информацията, и се отнасят за периодите за представяне на извлечения за рекапитулация, присъщи на всяко данъчнозадължено лице и изготвени в съответствие с член 263 от Директива 2006/112/ЕО.

▼B

Член 25

▼M4

1. Когато компетентният орган на една държава-членка е длъжен да предостави достъп до информация съгласно членове 23 и 24, това се извършва във възможно най-кратък срок и не по-късно от един месец след края на периода, за който се отнася информацията.

2. Чрез дерогация от параграф 1 когато се добавя информация към базата данни при обстоятелствата, предвидени в член 22, достъп до тази допълнителна информация се разрешава във възможно най-кратък срок и най-късно през месеца, следващ периода, през който тя е събрана.

▼B

3. Условията, при които може да се предостави достъп до коригираната информация, се определят в съответствие с процедурата по член 44, параграф 2.

Член 26

Когато за целите на членове 22—25 компетентните органи на държавите-членки съхраняват информация в електронни бази данни и осъществяват обмен на информацията по електронен път, те предприемат всички необходими мерки, за да осигурят спазването на разпоредбите на член 41.

Член 27

1. Всяка държава-членка поддържа електронна база данни, която съдържа регистър на лицата, на които са издадени идентификационни номера по данък върху добавената стойност в тази държава.

2. По всяко време компетентният орган на държава-членка може да има директен достъп до или да му бъде изпратено потвърждение от данните, съхранявани по член 22, относно валидността на идентификационния номер по данъка върху добавената стойност, под който дадено лице е извършило или получило вътреобщностна доставка на стоки или услуги.

При специално поискване запитаният орган изпраща и датата на издаване на идентификационния номер по данъка върху добавената стойност, а когато е необходимо и датата на изтичане на неговата валидност.

3. При поискване компетентният орган предоставя незабавно и името и адреса на лицето, на което е издаден номерът, освен ако запитващият орган не е съхранил тази информация с цел използването ѝ в бъдеще.

▼M3

4. Компетентните органи на всяка държава-членка гарантират, че на лицата, участващи във вътреобщностна доставка на стоки или на услуги, за срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО, както и на неустановените данъчнозадължени лица, предоставящи услуги, извършвани по електронен път, и по-специално посочените в приложение II към посочената директива, е разрешено да получават потвърждение на валидността на идентификационния номер по ДДС на всяко посочено лице.

По време на срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО, държавите-членки предоставят такава информация по електронен път в съответствие с процедурата, посочена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

▼B

5. Когато за целите на параграфи от 1 до 4 компетентните органи на държавите-членки съхраняват информация в електронни бази данни и осъществяват обмен на информацията по електронен път, те предприемат всички необходими мерки, за да осигурят спазването на разпоредбите на член 41.

ГЛАВА VI

►M3 РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО СПЕЦИАЛНИТЕ РЕЖИМИ ПО ДЯЛ XII, ГЛАВА 6 ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО ◄

▼M3

Член 28

По отношение на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО, се прилагат следните разпоредби. Определенията, съдържащи се в член 358 от посочената директива, се прилагат и за целите на настоящата глава.

▼B

Член 29

▼M3

1. Информацията, предоставяна от данъчнозадълженото лице, неустановено в Общността, на държавата-членка по идентификация при започване на дейностите му съгласно член 361 от Директива 2006/112/ЕО, се представя по електронен път. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

▼B

2. Държавата-членка на регистрация изпраща тази информация по електронен път на компетентните органи на другите държави-членки в рамките на 10 дни след края на месеца, през който информацията е получена от данъчнозадълженото лице, което не е установено на територията на Общността. Компетентните органи на останалите държави-членки се уведомяват по същия начин за издадения идентификационен номер. Техническите подробности, в това число общото електронно съобщение, чрез което се предава тази информация, се определят съгласно процедурата по член 44, параграф 2.

3. Държавата-членка на регистрация незабавно информира по електронен път компетентните органи на другите държави-членки, ако данъчнозадълженото лице, което не е установено на територията на Общността бъде изключено от регистъра.

Член 30

▼M3

Справката-декларация с данните, определени в член 365 от Директива 2006/112/ЕО, трябва да се представи по електронен път. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

▼B

Държавата-членка на регистрация изпраща информацията по електронен път на компетентния орган на заинтересованата държава-членка не по-късно от 10 дни след края на месеца, през който е получена декларацията. Държавите-членки, които изискват данъчната декларация да се подава в национална валута, различна от еуро, обменят сумите в еуро по курса, валиден за последния ден

▼B

от отчетния период. Обмяната се извършва по курса на Европейската централна банка за същия ден или ако няма публикуван за този ден — по курса за следващия ден. Техническите подробности за изпращането на тази информация се определят съгласно процедурата по член 44, параграф 2.

Държавата-членка на регистрация изпраща по електронен път на държавата-членка на потребление необходимата информацията за отнасяне на всяко плащане към съответната тримесечна данъчна декларация.

▼M3

Член 31

Разпоредбите на член 22 от настоящия регламент се прилагат и за информацията, събрана от държавата-членка по идентификация в съответствие с членове 360, 361, 364 и 365 от Директива 2006/112/ЕО.

▼B

Член 32

Държавата-членка по регистрация гарантира, че сумата, платена от данъчнозадълженото лице, което не е установено на територията на Общността, ще бъде преведена по банковата сметка в еуро, посочена за целта от държавата-членка на потребление, на която се дължи сумата. Държавите-членки, които изискват плащанията да се извършват в национална валута, различна от еуро, обменят сумите в еуро по курса, валиден за последния ден на отчетния период. Обмяната се извършва по курса на Европейската централна банка за същия ден или ако няма публикуван за този ден — по курса за следващия ден. Преводът се извършва не покъсно от 10 дни след изтичане на месеца, през който е получено плащането.

Когато данъчнозадълженото лице, което не е установено на територията на Общността, не плати изцяло дължимия данък, държавата-членка по регистрация гарантира, че платените суми са преведени пропорционално на държавите-членки на потребление в съответствие с дължимия данък във всяка една от тях. Държавата-членка по регистрация информира по електронен път за това компетентните органи на държавите-членки на потребление.

Член 33

Държавите-членки информират по електронен път компетентните органи на останалите държави-членки за номерата на съответните банкови сметки за получаване на плащанията в съответствие с член 32.

Държавите-членки уведомяват незабавно по електронен път компетентните органи на останалите държави-членки и Комисията за промени в размера на стандартната данъчна ставка.

▼M3

Член 34

Членове 28—33 от настоящия регламент се прилагат за срока, определен в член 357 от Директива 2006/112/ЕО.

▼M3

ГЛАВА VIa

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОБМЕНА И СЪХРАНЕНИЕТО НА ИНФОРМАЦИЯ В КОНТЕКСТА НА ПРОЦЕДУРАТА, ПРЕДВИДЕНА В ДИРЕКТИВА 2008/9/ЕО

Член 34a

1. Когато компетентният орган на държавата-членка по установяване получи заявление за възстановяване на данъка върху добавена стойност съгласно член 5 от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка ([1]), а член 18 от посочената директива не се прилага, до 15 календарни дни от получаването на заявлението той го изпраща по електронен път на компетентните органи на всяка съответна държава-членка по възстановяване с потвърждение, че заявителят по смисъла на член 2, точка 5 от Директива 2008/9/ЕО е данъчнозадължено лице за целите на данъка върху добавена стойност и че идентификационният или регистрационният номер, даден от това лице, е валиден за периода на възстановяване.

2. Компетентните органи на всяка държава-членка по възстановяване изпращат по електронен път до компетентните органи на другите държави-членки всяка информация, изисквана от тях съгласно член 9, параграф 2 от Директива 2008/9/ЕО. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, за предаване на тази информация се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

3. Компетентните органи на всяка държава-членка по възстановяване уведомяват по електронен път компетентните органи на другите държави-членки, ако желаят да използват възможността за изискване от заявителя да представи описание на стопанската си дейност чрез хармонизирани кодове, както е посочено в член 11 от Директива 2008/9/ЕО.

Хармонизираните кодове, посочени в първата алинея, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент, въз основа на класификацията NACE, утвърдена с Регламент (ЕИО) № 3037/90.

▼B

ГЛАВА VII

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С КОМИСИЯТА

Член 35

1. Държавите-членки и Комисията проучват и оценяват как се прилагат процедурите за административно сътрудничество, предвидени в настоящия регламент. Комисията обобщава опита на държавите-членки с цел повишаване ефективността на сътрудничеството.

2. Държавите-членки предават на Комисията всяка налична информация, отнасяща се до прилагането на настоящия регламент.

([1]) ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 23.;

▼B

3. Списък със статистически данни, необходими за оценката на прилагането на настоящия регламент се определя съобразно процедурата по член 44, параграф 2. Държавите-членки предават тези данни на Комисията, при условие че са налични и предаването им няма да наложи неоправдани административни тежести.

4. С цел оценяване ефективността на системата за административно сътрудничество в борбата с избягването на плащане на данъци и отклонението от данъчно облагане, държавите-членки могат да изпращат на Комисията всякаква друга информация, посочена в член 1.

5. Комисията изпраща информацията по параграфи 2, 3 и 4 на останалите заинтересовани държави-членки.

ГЛАВА VIII

ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ СТРАНИ

Член 36

1. Когато компетентният орган на държава-членка получи информация от трета страна, той може да препрати тази информация на компетентните органи на други заинтересовани държави-членки и във всички случаи на тези, които са я поискали, доколкото това е позволено в споразумението за сътрудничество с тази трета страна.

2. При положение че дадена трета страна е поела ангажимент за съдействие при събирането на доказателства относно сделки с нередовен характер, които са в нарушение на законодателството в областта на данъка върху добавената стойност, получената по настоящия регламент информация може да се предава на тази трета страна със съгласието на компетентните органи, предоставили информацията в съответствие с действащите разпоредби на националното им законодателство в областта на предаването на лични данни на трети страни.

ГЛАВА IX

УСЛОВИЯ ЗА ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 37

Информацията, обменяна в съответствие с настоящия регламент, се предава, доколкото е възможно, по електронен път при условия, определени в съответствие с процедурата по член 44, параграф 2.

Член 38

Молби за съдействие, включително молби за уведомяване и приложените към тях документи, могат да се изготвят на всякакъв език, за който запитаният и запитващият орган са се споразумели. Тези молби се съпровождат с превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка на запитания орган само в специални случаи, когато запитаният орган мотивира искането си за такъв превод.

▼B

Член 39

▼M3

За срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО, Комисията и държавите-членки гарантират изправността на съществуващите или новите системи за комуникация и обмен на информация, необходими за обезпечаване на обмена на информация, описан в членове 29 и 30 от настоящия регламент. Комисията носи отговорност за разработването на всяка обща съобщителна мрежа/общ системен интерфейс (CCN/CSI), необходими за осъществяване на обмена на такава информация между държавите-членки. Държавите-членки носят отговорност за всяко развитие на техните системи, необходимо за осъществяване на обмена на тази информация посредством CCN/CSI.

▼B

Държавите-членки се отказват от исканията си за възстановяване на направените от тях разходи по прилагането на настоящия регламент, освен ако това е необходимо по отношение на възнагражденията, платени на експерти.

Член 40

1. Запитаният орган на една държава-членка изпраща информацията по член 1 на запитващия орган от друга държава-членка, при условие че:

а) броят и характерът на изпратените молби за информация за определен период от време от един запитващ орган не създават прекомерна административна тежест за запитания орган;

б) запитващият орган е изчерпал обичайните източници на информация, които би могъл да използва в конкретния случай, за да получи необходимата информация, без да излага на риск постигането на желания краен резултат.

2. Настоящият регламент не налага задължението за извършване на разследвания и предоставяне на информация, ако законодателството или административната практика на държавата-членка, която би трябвало да предостави информацията, не ѝ дава правомощия да извършва такива разследвания или да събира или използва тази информация за свои собствени цели.

3. Компетентният орган на държава-членка може да откаже да предостави информация, когато заинтересованата държава-членка не е в състояние по юридически причини да предостави подобна информация. Запитаната държава-членка уведомява Комисията за основанията си за отказ.

4. Предоставянето на информация може да бъде отказано, ако води до разкриването на търговска, промишлена или професионална тайна или на търговски процес, или на информация, чието разкриване противоречи на обществения ред.

5. Запитаният орган информира запитващия орган за основанията за отказа на молбата за съдействие.

6. Минималният праг за молба за съдействие се приема в съответствие с процедурата по член 44, параграф 2.

Член 41

1. Информацията, предавана в каквато и да е форма по настоящия регламент, представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно нацио-

▼B

налното законодателство на получаващата държава-членка и съответните разпоредби, приложими за органите на Общността.

Тази информация може да се използва с цел определяне на данъчната основа или за събиране на данъка, или за упражняване на административен контрол с цел определяне на данъчна основа.

Информацията може да се използва също и за облагането с други такси, мита и данъци по член 2 от Директива 76/308/ЕИО от 15 март 1976 г. относно взаимната помощ при събирането на вземания за определени такси, мита, данъци и други мерки. ([1])

Освен това информацията може да се използва при съдебни производства, свързани със санкции, образувани по повод нарушаване на данъчното законодателство, без това да противоречи на общите правила и законови разпоредби, регламентиращи правата на ответниците и свидетелите в тези производства.

2. Лицата, надлежно упълномощени от Органа за акредитиране по сигурността към Европейската комисия, могат да имат достъп до тази информация само дотолкова, доколкото е необходимо за наблюдението, поддръжката и развитието на мрежата CCN/CSI.

3. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган на държавата-членка, предоставящ информацията, може да разреши ползването ѝ за други цели в запитващата държава-членка само ако съгласно законодателството на запитаната държава-членка, тази информация може да се ползва за подобни цели.

4. Когато запитващият орган счете, че предоставената му от запитания орган информация може да бъде полезна на компетентния орган на трета държава-членка, той може да я изпрати на последния орган, като предварително информира за това запитания орган. Запитаният орган може да изиска препращането на информацията на трета държава-членка да става само след предварителното му съгласие.

5. С цел правилното прилагане на настоящия регламент държавите-членки ограничават обхвата на задълженията и правата по член 10, член 11, параграф 1, членове 12 и 21 от Директива 95/46/ЕО до степента, необходима за запазване на интересите по член 13д от посочената директива.

Член 42

Отчети, доклади и други документи или заверени копия, или извадки от тях, получени от служителите на запитания орган и предадени на запитващия орган, в рамките на предвиденото в настоящия регламент сътрудничество, могат да се използват като доказателства от компетентните органи на запитващата държава-членка при условията, предвидени за подобни документи, предоставяни от друг орган на тази държава.

Член 43

1. С цел прилагане на настоящия регламент държавите-членки вземат всички необходими мерки за:

а) осигуряване на ефективна вътрешна координация между компетентните органи по член 3;

б) установяване на пряко сътрудничество между органите, оправомощени за целите на тази координация;

([1]) ОВ L 73, 19.3.1976 г., стр. 18. Директива, последно изменена с Директива 2001/44/ЕО (ОВ L 175, 28.6.2001 г., стр. 17).

▼B

в) осигуряване на нормалното прилагане на процедурите за обмен на информация, предвидени в настоящия регламент.

2. Комисията предоставя на всяка държава-членка във възможно най-кратък срок информацията, която е получила и която може да предостави.

ГЛАВА X

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 44

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по административно сътрудничество (наричан по-долу „Комитетът“).

2. Когато се правят препратки към този параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът по член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО е три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 45

1. На всеки три години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета относно прилагането му.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящия регламент.

Член 46

1. Разпоредбите на настоящия регламент не накърняват изпълнението на други по-широки задължения за взаимно сътрудничество, произтичащи от други нормативни актове, включително двустранни или многостранни споразумения.

2. Когато държавите-членки сключват двустранни споразумения в областта, предмет на настоящия регламент, които не се отнасят до индивидуални случаи, те информират незабавно за това Комисията. Комисията от своя страна информира останалите държави-членки.

Член 47

Регламент (ЕИО) № 218/92 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент.

Член 48

Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 2004 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.